

Mál nr. 203/2016**M og
váttryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar X.****Vinnuslys á bifreiðaverkstæði 6. apríl 2009.****Gögn.**

Málskot, móttakið 29.9.2016, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 26.7.2016.

Bréf lögmanns M, dags. 24.8.2016.

Málsatvik.

Í skýrslu Vinnueftirlitsins vegna slyss M kemur fram að hann hafi verið að skera sundur púströr á bifreið þegar slípirokkurinn, sem hann notaði til verksins, hafi hrokkið skyndilega til. Hafi M við það misst stjórn á rokknum og slípiskífan lenti í andliti hans með þeim afleiðingum að hann hlaut líkamstjón af. Mat Vinnueftirlitsins er að orsök slyssins megi helst rekja til þess að slípirokkurinn var notaður án öryggishlífar. Meðvirkandi þættir séu mögulega að erfitt sé að hafa fullt vald á slípirokk sem haldið sé í meira en axlarhæð, eins og M hafi gert í umrætt sinn, og að reynsluleysi M hafi mögulega haft einhver áhrif.

M telur að X beri skaðabótaábyrgð á afleiðingum líkamstjóns hans. Hann hafi verið að vinna sinn annan vinnudag hjá X og hafi verið fenginn slípirokkur sem ekki hafi verið með fullnægjandi hlífðarbúnaði. M mótmælir fullyrðingum X um að hlífar hafi verið til staðar á vinnustaðnum. M vísar til fyrirmæla í lögum nr. 46/1980 og reglum þeim tengdum sem leggja m.a. þær skyldur á X að leiðbeina starfsmönnum sínum. Með því að gera það ekki varðandi meðferð hættulegs búnaðar, eins og slípirokk, hafi X sýnt saknæma háttsemi. M vísar einnig á bug fullyrðingum X um að M hafi átt að vita um hlífar á vinnustaðnum. Einnig vísar M til niðurstöðu Vinnueftirlitsins um orsakir slyssins og að þar sé um að ræða opinberan aðila sem hæfur sé til að meta aðstæður á vinnustaðnum með hlutlausum hætti.

V telur í fyrsta lagi ósannað að þó að öryggishlíf hefði verið á slípirokknum að það hefði komið í veg fyrir tjón M í ljósi þess að tilgangur slíkrar hlífar sé ekki að koma í veg fyrir slys sem geta orðið þegar slípirokkurinn rekst í þann sem notar tækið hverju sinni heldur t.d. til að varna því að notandi reki fingur í skífuna. Einnig telur V sýnt að X hafi haft tiltækar öryggishlífar til að nota á umræddan slípirokk á vinnustaðnum. M hafi því ekki borið sig rétt að þegar hann ákvað sjálfur að nota slípirokkinn án öryggishlífar. Slys M megi því eingöngu rekja til gáleysis hans sjálfs og ef hann hafi talið aðstæður ófullnægjandi á vinnustaðnum hafi hann sjálfur átt að vekja athygli á því í ljósi 2. mgr. 26. gr. laga nr. 46/1980.

Álit.

Í málinu liggur fyrir mat Vinnueftirlitsins á orsökum slyss M, en það mat byggir á rannsókn eftirlitsins á vettvangi. Þar kemur fram að orsök slyssins hafi aðallega verið sú að slípirokkur hafi verið notaður án öryggishlífa. Ekkert kemur fram í skýrslu Vinnueftirlitsins að slíkar hlífar hafi verið tiltækar á vinnustaðnum. Verður að leggja þær forsendur til grundvallar við sakarmat og túlka skýringar X á aðstæðum á vinnustaðnum með hliðsjón af því að þær koma nú fram en ekki sýnt að þær hafi komið fram á vettvangi. Verður að telja það til sakar starfsmanna X að hafa falið M verk án þess að leiðbeina honum nægilega vel um öryggishlífar eða hvernig hann ætti að bera sig að við verkið, í ljósi þess að hann var einungis búinn að vinna á vinnustaðnum í tvo daga. Það að hann hafi haft reynslu annars staðar upphafur ekki þá skyldu vinnuveitanda að tryggja öryggi starfsmanna sinna og veita þeim leiðbeiningar, sbr. almenn fyrirmæli um slíkt í lögum nr. 46/1980. Ber X hallann af sönnunarskorti um að notkun öryggishlífar hefði ekki komið í veg fyrir tjón M. Greiðsluskylda er því fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu X.

Þegar M varð fyrir tjóni hafði 23. gr. a. í núgildandi skaðabótalögum nr. 50/1993 ekki tekið gildi varðandi meðábyrgð starfsmanna í vinnuslysum á líkamstjónum sínum. Verður því að meta

mögulega meðábyrgð M m.t.t. þess hvort hann hafi sýnt einfalt gáleysi við vinnu sína og að það hafi orsakað tjón hans að einhverju leyti. Í því samhengi verður ekki hjá því litið að slípirokkur er þannig verkfæri að hætta af notkun hans er nokkuð ljós. Þó X beri ábyrgð á því að öryggishlíf hafi ekki verið fyrir hendi á slípirokknum verður hins vegar að meta það M til gáleysis að hafa beitt honum með þeim hætti sem hann gerði, þ.e. upp fyrir sig þannig að augljóst var að erfiðara var að hafa stjórn á honum en ef honum hefði ekki verið beitt með þeim hætti. Með hliðsjón af atvikum öllum telst M bera þriðjungshluta tjóns síns sjálfur.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V en ber þriðjung tjóns síns sjálfur.

Reykjavík, 20. september 2016.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur Lúther Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.